

Redacció i Administració:
PLACA INDEPENDENCIA, 16 — Ent.

Dissabte 30 de Septiembre de 1916

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Trimestre 4,50 ptes.
Número solt 0,10

El robo de la voluntat del poble

DE QUI ES EL TRIOMF?

En la jornada del diumenge, fou RO-BADA la voluntat del poble electoral de Girona. Per dos vegades consecutives la farsa republicana ha volgut detenir indegudament la representació del nostre districte.

La primera vegada fou en les eleccions del Abril, quan la candidatura del Sr. Fernández sortí aparentment triomfant per VUIT vots de majoria.

Aleshores els republicans ja s'atribuïen la representació de Girona, quan del resultat del escrutini, ells no arribaven a reunir la tercera part dels sufragis emittits; quan ells havien obtingut tant exigua majoria mercès a unes candidatures enganyoses que sorprenien la bona fé del poble electoral i que foren convenientment sancionades pel Tribunal Superior, que pel sol fet d'haver fallat a favor nostre ja s mereixé totes les reprimacions de la turbanulla dels nostres adversaris, qual odi contra nosaltres es tant corat, que es comunica a tot aquell que fent un senzill acte de justícia, fallava un plec a favor del qui té raó.

Contra els regionalistes que totes les males arts poden usar-se, esgrimiren l'argument del robo de l'acta de Girona, com si el Sr. Fernández en tingués la propietat, com si el dret de defensa no fos per nosaltres també inviolable.

tra la força brutal del número al ampar de l'autoritat no hi ha defensa possible; a pesar de que s'coaccióhava al elector pusilánim, fins a canviar-li la candidatura de les mans, a pesar de tot aquest cúmulo de monstruositats, el Sr. Fernández no conseguí sobre el Sr. Masó, més que 150 vots de majoria.

Anglès es una prova de lo que l'extranjerisme i la coacció i l'amenassa perjudicà al Sr. Masó en l'anterior elecció el resultat d'Anglès fou el següent: Masó 159. = Fernández, 144. = Iglesias, 120. total, 453 electors. Ara el resultat d'Anglès se descomposa aixís: Masó, 90. = Fernández, 266. = Font, 9. total, 365 electors.

Aquesta diferencia d'aprop un centenar de vots haguera anat a sumar-se al Sr. Masó, car se ha de tenir en compte que la votació lerrouxista superà a tots els càlculs, tant més quan per corruptels fàcils de comprendre els vots del Sr. Iglesias anaren al Sr. Fernández.

En La Sella, on el Sr. Masó devia portar-hi una majoria de 150 vots, se reduí a 24, degut a l'indigne coacció, de la que hi ha acta notarial de presència.

A Girona mateix ningú ignora que els regionalistes tenien que fer-hi 200 vots més, ja que s' desfeu l'organització foren poms els que s'obstingueren davant l'amenassa i l'atropell. A Riudellots on el Sr. Fernández obtingué 97 i el Sr. Masó 24, devia baixar aquell a 50 i pujar a 60 el Sr. Masó.

I això succeí en altres llocs on la votació regionalista tenia que ser extraordinàriament més nodrida.

Una noya desposseïda han comés a desfer-se dels ferroxistes, burlant la voluntat del districte de Girona, i amb mides de violència desterrades en tots els països civilitzats, s'han apoderat violentament de l'aparent representació del districte.

Posaren en joc el matonisme, amparats pel Govern, atentant SENSE RAÓ, NI MOTIU, als nostres partidaris, mirant de portar l'espant i el retraïment en conseqüència al poble electoral.

Per això a altes hores de la nit detenen an En Florenci Brugué; per això en el tre vuit i nou del matí atropellaren vilment als Srs. Carré, Carreras, Pernal i Coll Turbala (N), per a desfer l'organització regionalista i intimidar als electors pusilánims.

Després impedién la lliure emissió del vot, situant-se en colles nombroses, com a Anglès, La Sella, Osor, Riudellots, etz, davant dels col·legis, colles IRRESPONSABLES, que amenaçaven amb revólvers i ganivets als nostres electors i apoderats i per fi volgueren desfer-se del quefe regionalista Sr. Marqués de Camps, amb un intent de vil assassinat.

A pesar de tot això, a pesar del apomplacencia governativa, a pesar de que els jaumins del Sr. Font votaren al candidat lerrouxista, a pesar del auxili incondicional que li donaren els liberals i alguns maurins, en ample complot contra nosaltres, a pesar de que les coaccions obstingueren al ordre del dia, i de que con-

heroica. Una ven de la tomba gloriosa, molt fonda, molt aspre, anatema llença contra els que la deshonren amb lluites fratricides.

Primer el Sr. Fernández FURTA per l'Abril l'acta de Girona, avui el mateix Sr. Fernández ROBA a mà airada la voluntat del poble.

Prò una taca de sang i de sang, diyoçia per sempre el poble de Girona del que vol ser un representant seu.

Es l'amor del foraster per una terra estranya; es la manera d'obrar dels que busquen no la salut del poble, sinó el medre i entronització personal.

Apren aquesta lliçó poble de Girona!

COMENTARI Després de la lluita

El llot de totes les concupiscencies, del fangal de tots els odis conjuminats en contra del Regionalisme, va empestifar el nom de Girona; el passat diumenge, la jornada més ignominiosa que ha viscut la Ciutat nostra.

Fou la lluita de la decència amb l'indecència; de l'honradesa amb la criminalitat; de la llei contra la prostitució dels més enlairats conceptes; del geni sentit català de la terra que ns sostenia amb el basal del forasterisme, amb totes les seves baixes passions.

La corrupció de les classes que tenen una acció de govern, arribà al cim de totes les vergonyes; de bracet amb aquell Lerroux hi anaven com sempre els elements governants, causants de la ruina d'Espanya, hi anaven els maurins, els jaumistes del Sr. Font, perduda ja la brúxula, encegats per l'odi anti-regionalista, en un menyspreu absolut dels principis sagrats que per sarcasme icruent encara se vanien de representar i monopolitzar.

En Lerroux, el Govern, els liberals, els maurins, els jaumistes desaprovisius, la turbanulla dels vidors, dels que busquen en la política un mitjà d'existència; la turbanulla dels que pupulen per les oficines fent trampes i cercant tupinades desonroses; els fracassats, les patums, que odien al Regionalisme, perquè suposa una política nova; perquè proclama una purificació de procediments i de doctrina; perquè suposa una renovació i un paggirament, en virtut del qual veurien vetejada la menjadora i veurien acabar-se el seu vil, el seu innoble modus vivendi.

I tots aquets elements apoiats per l'hampa, per la forasteralla vinguda de Barcelona; conjunt d'ignominia; llicenciats de presiri, estafadors, lladres, borratxos, tota la gama de les desferres vergonyoses de l'humanitat.

Aquets homes, amb l'estaca i el browning, coartaven tots els drets de ciutadania, atentaven en plena inmundat el dret mateix de la vida, a ciencia i

Pro nostres persones, pro fins la concupiscencia de les autoritats, que amb una complicitat inescusable, no atenién les reclamacions del que refugiant-se al ampar de les lleis, demanaven una garantia d'ordre, al hora garantia pels seus drets sagratíssims.

Del carrer era amo absolut la burria dels malvats i venguda la gent decent, escarnit el dret i la justícia.

El passat diumenge els voltava una apoteosis d'honor creada pels que han de mantenir el prestigi de l'autoritat i de la llei, als que sempre han burlat i violat l'autoritat i la llei, als que viuen sempre fora d'aquest principis. En cambi els ciutadans honorables els que ACATEN a l'autoritat i ESTIMEN la llei, com una garantia i una norma, aquests com a criminals i facinerosos, se veïen acorralats, atropellats, vilipendiats.

Senyor, Senyor! En quin país vivim d'eterna paradoxa?

En un país en que la Monarquia busca un ampar en els seus enemics capdals, que amb ells maquina tots els desafurs i totes les monstruositats. En un país en que els governants trepitien la llei, quan la llei els estorba. En un país en que s'protegeix als criminals, i els fan servir d'instrument per a atropellar als homes honrats, als que honoren els principis constitutius de la societat.

Senyor, Senyor en quin país vivim? Vivim en un país degenerat per culpa dels directors; en un país ignominia per la civilització, més vil encara, cent voltes més envilit en ara que no els països selvatges del cor de l'Àfrica.

Vergonya ens donem de dir-nos civilitzats i vergonya de dir-nos espanyols.

Aquesta es l'única cosa que ns ha deixat la lluita.

Nosaltres no sentim aplanament, gairebé no sentim indignació. Mes que res, únicament sentim fastic, un gran fastic que ns ofega.

Pro es un fastic que no ns privarà de continuar treballant com a bons per la causa, de la terra. ¡Are més que mai!

PONS

Atentat vilíssim contra el Sr. President del Centre Catalanista Excm. senyor Marqués de Camps

Entre els innombrables crims i atropells comesos el diumenge prop passat per la pinxeria lerrouxista, destaca per sa vilesa: sa gravetat el perpetrat contra el model de patricio Excm. Sr. Marqués de Camps.

Tota la premsa catalanista n'ha donat compte, fent remarcar, al mateix temps que l'odiositat del crim, que no se cap excusa ni atenent, la valentia amb que nostre ilustre President se defensà dels assassins.

No duu doncs EL GIRONÉS fer més que junar sa protesta, humil, pero ené-

gica i sencera, contra l'atentat, i donar gràcies a Deu de que no tingués conseqüències majors, tot demanant-li que ben aviat estigui nostre volgut i respectat.

restablert de les ferides que usae avut honoren i avalen encare més l'amor de l'illustre patrici a sa terra.

Visca Catalunya, amics!!

Talment com Napoleó, aquella cèlebre proclama a sós soldats, podríem nosaltres començar EL GIRONÉS després de la batalla jamics, no havém pas sigut vençuts!

Pro nostres persones, pro fins la col·lectivitat *regionalisme gironí* de que formem part, no son prou, no tenen prou titol, per encapçalar nostre modest setmanari en aquets curts moments de treba que segueixen als epissodis algids de la lluita a vida o mort que nostra terra sosté per sa lliberació.

Per ella tan sols pot ser en aquest moment de repós nostre pensament y nostre crit. Per aixó son nom volgut encapsala aquestes ratlles, en les que nos dirigim a nostres amics tot preparant la lluita, en les que nos dirigim a nostres amics, la lluita ja finida en aquest episodi, tant viu, tant intens i tant gloriós per al regionalisme gironí.

Catalunya ha guanyat ¡Visca Catalunya! Axó mateix hauríem cridat si el diumenge hagués sigut un mal dia per Catalunya, que nostre amor per la mateixa no l' mesuren el nombre de sós seguidors ni l' augmenten els éxits més o menys aparents. Nosaltres la volém a nostra terra *rica i plena*, pro l' estimém encare que sigui pobre i esclava, i fem i farém tots els sacrificis per ennoblir-la i lliberarla.

Pro no, no fou el diumenge passat un mal dia per Catalunya. Tothom sab com i perquè nostre candidat no pogué sobrepujar a son contrari, i tothom sab també la suma formidable d' enemics i circumstancies que tingueren que sumar-se contra nosaltres per arrebassar-nos el triomf; pero no sab tothom, i si únicament els qui convísqueren totes les augoixes, totes les inquietuts en les jornades passades desde un lloc de perspectiva dominant, pero no sab tothom el coeficient d' energies, d' entússiasmes, d' abnegació i de sacrificis que esmersà per Catalunya el regionalisme gironí.

Amics, vos haveu portat com a bons.

¡Visca Catalunya! per la que tant habeu treballat aqueixos dies.

La tasca d' aquets finida sens conquerir el triomf material, pero amb gloria i amb profit innegables, cal seguir per el camí començat, que veiem va sumant al entorn nostre, elements de valúia formidable; cal intensificar la acció continuada de catalanització del ambient, que es la tasca profitosa de les jornades de pau més o menys relativa; cal coesionar i organitzar les forces que cada jorn venen a sumar-se al exercit do la patria.

I cal fer tot aixó amb les freturances amoroses del qui lluita per un ideal positiu i de construcció; amb la energia indomable i invencible del convenciment, pro sens odís al cor ni rencunies contra ningú.

Cal que 's convencin nostres actuals enemics, fins aquells que nos combaten amb més rencor, que nosaltres, fets els ulls en nostres ideals, sabém perdonar-les les miseries humanes; que aixís com per res del mon fariem traició als primers, estem sempre disposats a oferir el brot d' olivera com a senyal de que hem oblidat les segones.

Nostre actuació es d' amor, germen de tota vida, per aixó nostre ideal triomfarà, pesi a qui pesi. Les negacions que s' han solidaritzat en aquesta lluita contra nosaltres, no poden vivificar res ni tant sols viurer, porque son fruit d' una obcecació o d' un odi, i tart o aviat la veritat desfarà l' obcecació, i l' amor, que es principi de vida, triomfarà del odi que no pot mes que destruir.

Per aixó, després d' aquestes jornades glorioses, amb més entússiasme, amb més esperança que mai, EL GIRONÉS, per donar les gràcies a ses amics, als *lluitadors de l' hora*, no sabria trobar fórmula més apropiada que la afirmació de la vida present i de la gloria futura de nostra patria, per aixó son nom sagrat fineix nostra campanya electoral.

¡Visca Catalunya, amics!!

DESPRES DE LES ELECCIONS

Girona ha quedat sense un representant catalá. es cert! pero Catalunya desde aquest dia memorable, ha donat un nou pas afirmant-se, consolidant-se en els seus ideals i en les seves lluites. El sentit catalá i regionalista hi ha guanyat molt en la nostra terra amb els horrors del diumenge, encare que aixó hagi sigut un dia de dolor per nosaltres i que el nostre bon patrici Marqués de Camps hagi tingut que regar la Patria amb la seva sanc.

De la mateixa manera que en una llar dispersada s' acoblen novament els fills perduts quan una fonda pena fereix els seus cors, i més encare si es un de la casa el que porta el trastorn als sers benamats, aixís també la jornada del diumenge ha juntat a nosaltres a molts fills de Catalunya, a molts fills de Girona, que no la estimaven com a mare ni ens miraven com a germans.

Es veritat que hem vist dolorosament a molts dels de casa nostra, a molts que son fills de la nostra terra, que oblidant la sang que corre per ses venes, com a fills bastards s' han portat; i aquest dol, aquest procedir indigne, es lo que ha fet que molts altres germans se'ns ajuntessin novament a nosaltres i amb forta abraçada ens prometessin no abandonar-nos. Bell conçol per els que estimen la nostra terra

catalana.

Ens es dolorós parlar-ne de la jornada del diumenge. Ens es dolorós no per els vots usurpats per l' enemic amb les seves males arts, sino porque an aquesta pinxeria lerrouxista i espúrea acapdillada pel representant del Govern s' hi han juntat fills de la mateixa terra catalana que tant estimém, abresant-se contra la mare que 'ls ha vist neixre, per odi, per enveja envers els germans que s' enlairaven pel seu valer i el seu amor de fills.

Ens es dolorós parlar-ne; pero com que no 'ns deixém portar per la follia de l' odi com els fills bastards, sino que 'ns amarem de la serenitat i obligació del deurer i de la justícia, en volém parlar ben alt i ben clarament d' aquets que son de la nostra sang i ens odien, d' aquets que 'ns son germans i parlen la nostra llengua i ens tenen emveja, d' aquesta que 's vesteixen amb pell de llop i hipocritament voldrien enganyar-nos.

Nosaltres sabíem que en aquesta lluita teníem enfront nostre un home de Jaen, que predicava uns ideals republicans tant poc arrelats que s' alçava amb l' extrém mes oposat. Nosaltres sabíem que li feia bracet el representant del Govern Central, el representant del regíme i de la

Monarquia que l' ajudava en la seva lluita sense por, porque sabia que el seu republicanisme era manso i que en canvi portaven tots dos en el fons de l' ánima una forta arrel de anticatalanitat; i sabíem que el Govern els empenyia a que lluitessin contra nosaltres, apel·lant a tots els medis, amb coaccions, contubernis, disturbis, browings, trets!; tot els hi seria permés mentres anessin contra la terra catalana. Era una cosa ben fastigosa aquesta, de veurer baixar al poder an aquest nivell, i fins creíem que la seva dignitat personal no li hauria permés arribar-hi; pero després ens hem recordat que erem de Espanya, i que en aquest país aixó de la dignitat a anat molt a menys. Tot aixó, mes o menys previst, més o menys temut, ens ha dolgut per semblar que 'ns trovayem al Rif pero tant fastic com aixó ens ha fet veurer que an aquesta pinxeria de tant mal genre hi col·laboraven i els apoiaven molts dels que mes o menys hipocritament han volgut semblar gent d' ordre, han volgut semblar partit de dreta, i lo que es mes han volgut semblar catalans que vol dir al ensemps tenir dignitat.

Y no ha estat aixís. Desde l' primer representant de la ciutat, desde l' arcaide de Girona amb els seus correligionaris que 's diuen *lliberals*, seguint per molts dels que 's diuen *mauristes* i *jaumistes*, fins als republicans que s' han tornat *lerrouxistes*, tots, tots de bracet s' han llençat desbordats per l' enveja, a lluitar contra el germà que pels seus mèrits i la seva conducta s' havia fet mereixedor, amb l' aprovació de la majoria de tots els seus conciutadans d' un alt lloc de distinció i d' honor.

Quantes paradoxes haveu vist, valgam Deu, en aquesta lluita! A quantes invertebrades porta l' odi i l' enveja! Ja no volem parlar del contuberni entre el regíme i el lerrouxisme, doncs sabut es de molts anys que aquest darrer partit polític no es altre cosa que un partit fictici posat a les ordres del govern per anar contra Catalunya, i aixís s' ha demostrat altre volta en aquestes darreres eleccions.

De lo que volem parlar es dels partits que figuren com a catalans de cor, o com a partits de dretes.

Quant el partit lliberal a Catalunya agafa precisament un escaient sentit autonomista per coajuyar a l' obra de la lliberació de Catalunya, els que voldrien ser lliberals a Girona tanquen els ulls a Catalunya i giren contra un catalá de cor porque veuen que sebrepuja als seus mèrits. Aixó no te molt d' estrany, doncs fa anys que sabém lo que es el partit lliberal a la província de Girona i quines son les figures que are en formen part.

Pero veusaquí que hi ha una colla que se'n diu *Juventut Maurista*, de la qual ne formen part alguns que en la present lluita s' han portat veritablement com a partit de dreta, pero els altres, que no deuen coneixre uen Maura més que els reirats, doncs es impossible que hagin arribat a capir mai el sentit de cap dels discursos del gran estadista, aquets, doncs, s' han girat contra els seus propis ideals; y mentres el seu quefe en 1909 reprímia les colles lerrouxistes que proquiren la setmana tràgica, el seus seguidors, are els acompanyaren pels pobles a esvalotar, i senyalaven als que era necessari malferir o atropellar. Oh guerra del qui i de la enveja.

Però el comble de tanta paradoxa, ha sigut la dels directors del partit jaumí, tantes vegades desautoritzats per els seus mateixos, fent veurer, dia darrera dia, que presentaven un candidat de dretes en nom de Deu i de la Religió, concionant-se de perdre per poguer saber quins eren els fermes catòlics de Girona. I ja ho veieu si es trist! segons els seus càlculs a Girona hi ha 130 catòlics!! i lo que es més terrible es pensar que dintre la

Iglesia Católica hi ha canonges que no ho són perquè han votat amb tot el cinisme la candidatura republicana. Y ells son els que tenen consciència, i obren segons les normes pontificies! Mai n' hem llegida cap que recomani presentar un candidat que figuri de dreta per votar-ne un de obertament de esquerra, i al endemà reconeixre en les columnes del seu orgue que s' ha fet premeditadament, i que...

«l' home no es un angel». Nosaltres responem:—L' home jaumista, ja ho sabíem que no! ¡A que porta l' odi i la enveja!

No cal parlar dels republicans. Ja sabem que es un partit de xais que va allà ont se'l porta.

Els mateixos que el 19 d' Agost se sentien catalans contra els castellans que 'ls agrediren, el passat diumenge defensaren un catalá i agrediren ells mateixos als catalans de cor. El quefe ho mana, i ells son aixís.

Tots aquest son els germans que no'ns estimen, però la seva conducta ens en ha acostat a molts que restaven indiferents devant la nostra actitud. Aquesta vegada hem sigut 3600 és 400 que no els han deixat votar.

Els altres tots junts han sigut menys que nosaltres, pero han guanyat per l'imperi de la força bruta i de l'hipocresia. La vineta vegada serem més, molts més; els que erem ara i els que s' han convertit amb la darrera lluita; allevores, tots aquets mateixos enemics junts no podran rés contra nosaltres, per més medis que busquin ni que intentin. Avant doncs germans caríssims; avant, que—con deia en Cambó—som els més i els millors. Som els que no sentim odi ni enveja. Estimém els que venen amb nosaltres; als que no hi venen encara, els esperém.

Avant i ¡Visca Catalunya!

El Dr. Carreras, agredit

Nostre distingit amic i col·laborador de EL GIRONÉS, Dr. Bonaventura Carreras, fou agredit de la manera més inicua i salvatge el dia 24, vergonyós per Girona, per una colla de pinxos lerrouxistes. Afortunadament cap dels tres que li engegaren feu blanc.

Ja sab el Dr. Carreras quan se l'estima a *cal Gironés*, i pot suposar per lo tant com anatemisém el fet, i quant nos alegrem de que no tingués conseqüències.

¿La Buena Prensa?

Seria tant, i tant gros, lo que deuríem dir sobre l' actuació del periódic que en nostra ciutat acaçara el titol de *Buena Prensa*, per vergonya dels catòlics que encare no se'n han fet càrrec, que amb pór agafém la pluma, i, sospesos després de titular la qüestió, no sabém com enfocar l' assumpte per a que resulti menys espínós.

Podria creurer tal volta algú que nosaltres no hi estém conformes en que hi hagi una premsa catòlica poderosa; que nosaltres volém que els principis religiosos no tinguin dret a la vida pública i social, sino que, reclosos dins del temple o la sacristia, i reservats únicament per la llar, siguin solzament en la vida privada conqueats; i aixó no es aixís.

Nosaltres la volém una premsa catòlica, pero no volém una premsa sectària.

Nosaltres la volém, i estém disposats a protegir-la, una premsa catòlica, pero necessari és una garantia de que aquesta premsa no s' ornarà, com se torna el *adali* de la *Buena Prensa* en nostra ciutat, sempre que li convé, de que aquesta premsa no s' tornarà, contra les ensenyances i els preceptes de la llei divina o eclesiàstica.

Necessi és una garantia de que els recursos i els mitjans de tot ordre que a aquesta premsa proporcionem, no ser-

viràn per ensenyar doctrina proibides per la Iglesia, per amagar totes les hipocresies i concupiscencies, per fomentar totes les baixes passions, per amparar fins els assassinats, per patrocinar, amb escandol dels vers creients, actiutats incomprendibles i escandaloses.

Necessitem aquestes garanties, i sens elles, que no se 'ns demani per la Buena Prensa, que no se 'ns molesti amb col·lectes i amb demandes de suscripcions i d'anuncis, que no se 'ns demani col·laboració i protecció.

Ja n'estem cançats de proporcionar recursos als enemics de tot allò que nosaltres tant estimem (la dignitat i la serietat de la Religió en primer terme) ja no volèm callar mes davant de l'abús de nostra confiança i bona fe que ve realitzant-se.

Si El Norte es Buena Prensa, ja n'estem tips de Buena Prensa.

La lluita del diumenge

La jornada electoral ja ha passat. envoltada en un ambient fatídic, ple d'ignominia per Girona, per la pacífica Girona sobre la que sembla pesar una fatalitat inexorable.

La jornada electoral ha passat i degut a una infamant conxorxa de tots els partits contra nosaltres i a la protecció oficial, i a les coaccions governatives, el candidat republicà ha pogut apareixer amb una majoria aparent de 151 vots.

Hem vist aixecar-se contra nosaltres tots els odís congriats en molt temps i per molt temps mal dissimulats. Hem vist ajuntar-se d'una manera indigna i covarda a tots aquells que tenen la protesta per norma, la mentida per arma i la negació per sistema.

Hem vist contra nosaltres alçapremar-se els eternals perturbadors, els que veuen amb mals ulls tota renovació nostra, perquè les seves conciercies fossilitzades no senten anhels ni es senten amb ànims per seguir ells i amb ells fer seguir la seva terra per els camins que poden portar-nos a arribar a ser alguna cosa davant dels altres pobles.

S'han acoblat homes de tendències tant oposades com els republicans i tradicionalistes, i lo que es pitjor molts d'ells contents i enganyats s'hauran acoblat pensant fer una obra bona.

Aquell estrany maridatge entre la boina i el «gorro-frigio» per enderrocar el règim actual, que preconitzava temps endarrera el Sr. Dalmau Iglesias en un descabellat discurs, ja contaria seguidors entre els tradicionalistes i republicans de Girona.

Hem lluitat contra tot i contra to-thom i encare podem vèncer.

L'acta de Girona serà o no serà anul·lada. En un o altre cas la situació del Sr. Fernández del Pozo es bon xic difícil. El Sr. Fernández si surt elegit ja no podrà adoptar la actitud del dolç no fer res, el Sr. yor del Pozo si arriba a asseures al Congrés haurà de parlar, el faràn parlar per força, i no podrà, com l'altre vegada, descapellar un dissurs tant buit com estudiant, sino que no tindrà altre remei que parlar clar, i ell de parlar clar no en sab pas gaire.

El Sr. Fernández haurà de parlar dels fets del dijou d'agost, i haurà de defensar-se l'acta. No crec que d'una ni altre cosa se en surti gaire airós.

En el fons, les eleccions de Girona, i les circumstancies que les han envoltades reportaran dos ventatges immillorables; una la posta d'un candidat republicà i canalicó que haurà passat com un baf, desapercebut en la seva insignificancia; altre: el que a Madrid s'adongui de que hi ha un tros de terra catalana més que es desvetilla i que vol foragitar per sempre tota la vella política xorca i forastera.

FLUMIEL

El passat diumenge, dia 24, morí cristianament al Pont Major, el renomnat fabricant d'anissats i licors, D. Jaume Regàs, (q. a. c. s.). Era el finat una persona digníssima en tots conceptes, de cor noble i generós, d'ànima caritativa, de tracte afable, d'una honradés privada i comercial sense tares, i d'una religiositat sòlida i mai desmentida en la pràctica. Prova evident de la seva laboriositat i talent comercial es el fet d'haver-se sabut elevar, digne i honradament, desde l'humil condició de sa juvenesa a la brillant posició de que actualment disfrutava.

Havia sigut concejal i conseller del Banc d'Espanya i si hagués conegut la vanitat i l'ambició altres càrrecs haguera ocupat, puix mantés vegades li foren ofertes distincions ben enviejades.

Durant els anys en que una greu malaltia li anava minant la seva salut, abans tant robusta, ha donat hermosos exemples de paciència, resignació i serenitat d'esprit. No per esser prevista ha sigut menys sentida la seva mort com ho palesà l'acte del enterrament, el més imponent i commovedor qu'hem presenciat.

Descansi en pau l'amic dilectíssim i exemplar patrici, i rebí la seva viuda i demés familia el testimoni de nostre més viu condol.

AGRE - DOLÇ

En el poble de La Sellera, quan eren en major escala les coaccions electorals, i un escamot de 40 o 50 homes impedia votar als electors regionalistes, hi havia present el tinent de la Guardia Civil de Anglés.

Al ser requerit aquest senyor pels apoderats del Sr. Masó, allegava que no podie fer res per a privar les coaccions, perquè el fer-ho seria una COACCIÓ a favor nostra i les ordres que tenien rebudes eren de mantenir-se neutral, segons el concepte que d'aquesta neutralitat entenía el Sr. Prida.

La mateixa actitud observà el Jutge de Santa Coloma, que malgrat tot, escapava al seu agut (?) criteri *detectiu-criminalista*, tots els atropells que davant seu se cometien. Ell emprò no havia fet més al anar a La Sellera que *darse un paseito*.

No hi hà com la *frescura* del senyor Prida. Quan l'arcalde d'un poble del districte, feu, sapiguer al Sr. Governador que 's veia impotent per a mantenir l'ordre al carrer, éll amb desaprensió sens igual li contestà:

«Tenga V. *mano izquierda* y ya verá si restablece el orden».

Després de lo que el Sr. Prida debia pensar que's tenia BEN GUANYAT L'ASCENS, en aquesta terra en que la llei que priva es la *lleí del embut*.

Quina vergonya!

Diumenge passat, a dos quarts de vuit del vespre, els hi feu un salt el cor als quatre jaios que feien el burro al «Centro Moral».

Prò que no 'ls hem fer perdre? se preguntaben inquiets l'un a l'altre al sentir el bé de Déu de picaments de mans i *wisques* que sonaben al «Centre Catalanista».

Més ben informats, se calmaren sens inquietuts i continuaren en pau sa *partida*.

La derrota electoral dels catalanistes era certa. El «Centro Moral» havia guanyat. El lerrouxiista Fernández seria proclamat dipu at per Girona.

Un amic nostre que passava en aquells moments per davant de la *primera Sociedad Católica*, vegé, darrera la creu i l'ancle que s'hi oviren pin ades sobre la porta, les banyes i la cua de Lucifer que no hi cabia de alegria a darrera de l'emblema de 'l Syl-labus.

Una de les armes electorals que els propagandistes de la candidatura forastera han utilitzat contra el Sr. Masó, fou la de predicar a les masses obreres que nostra candidatura era regressiva, i que si sortia triomfant, els jornals de l'obrer fabril se baixarien a dos pessetes. En canvi asseguraven que 'l triomf del *Pollo Tejada* de Jaén, faria pujar automàticament els jornals a catorze pessetes.

Sabém que alguns obrers que de bona fe caigueren en el parany, estàn disposats a reclamar al *Golilla Andaluz* el compliment de la promesa, i a demanar judicialment l'hipoteca o embarg del luxós *vehículo de la burguesía* del padri de tota la funció, l'Alexandre Lerroux.

Varen ser molts els que 's ficaren aquestos dies, en que tant ha plogut, en que els cartells de la *Candidatura Católica*, col·locats en molts indrets sobre l'anunci vermell del meeting lerrouxiista, resultaren tant *traspresents* al mullar-se, que agafaren el color vermell dels dits anuncis.

¡Tantmateix descobreix certes coses la pluja...!

Entre les moltes fulles que han circulat aquets dies, *batía el record* una de *deliciosa* en la que 's donaba al senyor Masó la culpa de tots els mals que afligeixen a la humanitat.

Desde la guerra europea fins a la puja del vi, desde els drets de portes fins a la *peste bubónica*, tot es degut al Sr. Masó.

Lo que deia un *conseqüent republicà*. Nostra candidat si que es bò. Nostre candidat no té la culpa de res. Com no més pensa en rissar-se el bigoti, en apendrer algún *párrafo brillante* per als seus *discursos*, i en donar qualque mirada escaducera cap als balcons, éll no s'embolica en res més i no té la culpa de res. Ell si que es tot un home.

S'ha llençat l'idea, molt ben acullida per una gran part dels elements catòlics d'aquest districte d'iniciar una suscripció popular per a regalar un exemplar de les *normes pontificies* dictades als catòlics espanyols per a retglamentar sa conducta política i electoral, al Rnd. Censor de *El Norte*, que sembla que les ha oblidades completament.

Se procurará fer-les imprimir a la «Editorial Gerundense», per a que els caixistes i correctors puguin llegir quelcom de bó, que contrarrestí la lectura dels textos pornografics i escandalosos del novell setmanari que edita la casa de la Buena Prensa a Girona.

La actitud ferma i serena, i fins alegre, dels regionalistes, després de la *derrota*, contrasta amb el neguit i preocupació de algun de nostres enemics, principalment d'aquells que per a derro ar-nos tingueren que ofegar abans la veu de sa conciencia que 's revoltaba airada.

Aumenta son malestar el convenciment de que tots sos esforços son inútils, de que res podrà aturar la marxa arrolladora del regionalisme gironi, que cada dia s'identifica més amb el sentit del districte, cada dia es més conegut i més popular.

El saber que el cúmul de circumstancies que ara han estat al servei del candidat *lerrouxiista* no's juntaran mai més, els fa desesperar, i aixó fa creixer sa renúncia, de poguer mai més lograr derrotar-nos.

Per alt-re part, alguns que de bona fé els secundaren, creient amb la probabilitat del triomf de la *Candidatura Católica* completament desenganyats desde ara, no 's deixaràn seduir mai mes, i els deixen sols, ben sols, amb sos remordiments i amb el sentiment de sa impotencia tant soltament.

Es ben poc hui per cert el paper que el Sr. Font i Fargas i sos amics han fet representar a la causa catòlica *que élls únicament representen*.

Al coneixer-se el resultat de la votació i el nombre ridícol de sufragis que habia obtingut la *Candidatura Católica*, eren unànims, i ben poc afalagadors per els que acaparen el catolicisme a Girona, els comentaris que 's feien.

No hi ha dret, en veritat, a jugar amb coses tant respectables com les creencies i sentiments religiosos, i menys encara, a fer-los servir per tapadora de ambicions i negocis inconfessables.

Quina serà l'hora en que 's llençarà a xurriacades a aquets mercaders, del temple aont comerciegen i lucren amb lo més sant i sagrat?

En un convent d'aquesta Capital.
(rigorosament històric)

Como va eso de las elecciones D. X?

Nos han dicho que presentaban candidato carlista?...

Si, también nos han dicho que se presentaba un señor catalanista...

Jesús mio!!! Mil veces el republicano antes que el catalanista. Sabe V. lo que pasaría si saliera el catalanista?...

I aquí, un cop de campaneta a la porteria, d'un que demanaba entrada, ens privà del intens desig de saber que passaria si sortís diputat el Sr. Masó catalanista.

¡Quina llàstima...!

Subasta extrajudicial

El día 17 del mes de Octubre y hora de las 11 se venderán en pública subasta en el Despacho del Notario de esta ciudad Don Ramón Forn, Subida de San Martín n.º 4 y como procedente de la masa de bienes de la quiebra de D. Vicente Carreras, y á virtud del convenio con los acreedores, las fincas siguientes:

1.º Pieza de tierra cultiva, sita en el llano de Gerona, pero en el término de Palau Sacosta, de cabida 20 vesanas 724 canas cuadradas, lindante al Norte, con el Conde de Bell-lloch; al Sud, con Cudulá, Borrás y Punet al Este, con el propio Punet y con Prunell; y al Oeste, con Vall-llovera. Se halla constituida por tres porciones y atravesada por un camino.

2.º Otra pieza de tierra cultiva, de cabida 8 vesanas 75 céntimos, situada en San Poncio de Fontajau, término de San Gregorio, nombrada «La Quintana de baix», lindante á Oriente, con el río Ter; á Mediodía, con Dolores Comas, á Poniente, con tierras del Manso Escal:s y José Sabench; y al Norte con el Manso Sabench y Juan Casademont.

El pliego de condiciones, títulos y demás antecedentes podrán examinarse en dicha Notaría, todos los días y horas laborables hasta la víspera de la celebración de la subasta.

Corones dentals Audouard

de 21 Kts., fetes a mida i col·locades en dos hores, estalviant viatges i visites inútils.—De 20 a 30 pessetes.

Estudis i dictàmens radiografics

d' anomalies de la dentició en els infants i d' enfermetats dels ossos i demés desordres de les sinuositats bucals

PONTS - BRIDGES - INLAYS
i treballs d' or a preus convencionals.

St. Francisco 12-1er. -- GIRONA

l'orres - Imprenta - Gerona

GRAN FÀBRICA
d' Aiguardents,
Licors,
Aixarops,
Vermouth,
i vins selectes

JAUME REGAS
Pont Major de Girona

Grans premis en les Exposicions universals
de París (1878) i de Barcelona (1888)

Dalman Carles,
Plà i Cia.

Editors. -- GIRONA

MANUEL PUJADAS
ANTIGUA (BONET)

TEMPORADA D' ESTIU

GRANS NOVITATS
en tots els articles en
que s' dedica la casa

Immens surtit en Camises

Especialitat en els encàrrecs

SASTRERIA SMART

de J. Fernandez

Ciudadans 18

Tall inmillorable.

Les mes altes novitats
en tota temporada

SOMBRERERIA
de RAIMONDA CRECHET

Rambla Llibertat-22 - (Sota les voltes)

Gran assortit de sombreros i
gorres de totes classes.

Trajos per a nens

Fabrica de Galetes i Biscuits

SALVADOR PLAJA

Premis en les Exposicions Internacionals del Tibidabo i de Barcelona

Telefon 204 - Figuerola 33 - GIRONA

SABONS

Barangé

BARCELONA,

GRANOLLERS, GIRONA

Perruqueria de R. CARBÓ

Ciudadans, 16 (Hotel Italians)

Especialitat en el tall del cabell i barbi

Servei esmerat i antisèptic.

Abonaments
especials

E. SOLA

Optic i Joier

Rambla de la Llibertat - 26

GIRONA

PERE M. CARRÉ

Habitat de Classes passives,
de Presons i de Sanitat

CENTRE ADMINISTRATIU

Representació d' Ajuntaments,
fabricants i particulars

(Una despaix amb consulta gratis als Ajuntaments)

Representant en Barcelona i Madrid

Carrer de la Força, 8, 1er. - Girona

Telefon interurbà num. 40

SASTRERIA

Alfred Ferrer

Trajos per a Sra. i Sr. a preus limitadíssims

Se fan etxures portant da roba

Diploma d'honor en el Concurs de París 1914

Plaça de la Constitució, 4, 1. Bell-lloch, 2, 4.

GIRONA

Estanislau Aragó

Procurador dels Tribunals

Ciudadans -- 5. -- GIRONA

De 9 a 12 i de 6 a 9

Busquets i Llapart

BANQUERS

Ciudadans 5 i Ferreries-Velles 6

Telefons. Urba, 88 - Interurbà, 53

Compnem i venem a l'acte,

tota classe de valors nacionals i

extrangers

Realitzem amb gran ventatja,

totes les operacions de

BANCA BORSÀ, CANVI,

VALORS GIRONÉS

ESMERAT SERVEI D' AUTOS

COTXES DE LOGUER

J. PLÉ, BOSCH Y Cia.

Ciudadans 40 - Ronda Figuerola

Telefon 2219 - Interurbà 226

Especialitat en carnatges per

empreses particulars i oficials,

casaments, batges i mentoria-

ments, etc., etc.

Economia en els preus

Planxal Modern

Planxal mecanic de cops i punys amb

la ventall per un procediment que duplica la

seua duració.

REPRESENTANTS:

J. Oriol Carbó - Plaça 30

La Canadella de Oro - Rambla Llibertat

Lluís Sureda - Progrés

Flora Padró - Rambla Verdader

Encicla Pla - Lorenzana

Tallers: Pujada S. Domingo, 4

Josep M.ª Riera i Pau

Métre Especialitzat en Malalties de

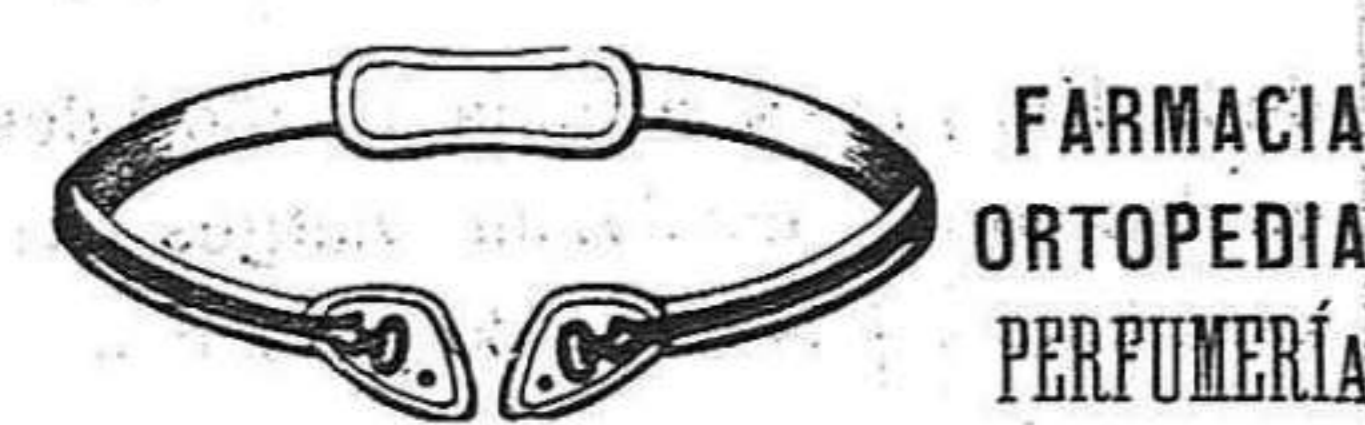
GOLA, NAS I ORELLES

Consulta de 9 a 12

NOU DEL TEATRE - 1.ª Ter.

(cantonada a la plaça del Vi)

LA CREU ROJA

FARMACIA
ORTOPEDIA
PERFUMERIA

F. de A. Roca

Gabinet Ortopèdic per a la col·locació de tota mena d' aparells per a corregir les deformitats del cos humà.

Especialitat i grans existències en

Braguers i Faixes ventrals

SERVEI PERMANENT

Plaça del Oli. - Girona

EL GIRONÉS

PERIÓDIC SETMANAL

Política, Literatura, Art, Ciència, Informació Local i Comarcal

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Girona trimestre	1.50 ptes
A fóra	2.00 "
Numero solt	0.10 "